

رحیم عفیفی

آفرینگانِ دهمان

آفرینگان یا آفرینها نیایش‌هائی بوده که زرده‌ستیان در ظرف سال در موارد گوناگون برگزار می‌کرده و برای بجای اوردن آن نیاز به پرستشگاه یا جای مخصوص نبوده و آنها در خانه شخصی نیز انجام می‌داده‌اند^۱.

واژه دهمان بمعنی پارسیان، نیکان، پرهیزگاران، و در اوستا مفرد آن دَهْمُ، هم بصورت اسم و هم بصورت صفت بکار رفته و از آن آزموده و آگاه به امور دینی و نیز پارسا و نیکوکار اراده شده است^۲.

آفرینگان دهمان نیایشی بوده که برای رستگاری فَرَوَهْرْ نیکان و پرهیزگاران انجام می‌گرفته و معمولاً آن را در روز چهارم، دهم، سی‌ام و سر سال شخص مرده می‌خوانده‌اند پارسیان این نیایش را تندرنستی‌هم نامیده‌اند^۳. اصل این نیایش از یسنای ۶۰ آمده و من اوستائی و ترجمة فارسی آن در دست است.

متن پهلوی این نیایش را که از کتاب زند خرد اوستا گرفته شده

۱- نک : خرد اوستا پورداود ۲۲۴ .

۲- نک خرد اوستا پورداود ۲۲۹ .

۳- نک بستا بخش دوم گزارش پورداود ۷۴ و خرد اوستا ۲۲۰ .

و در زیر آمده در سال ۱۹۲۷ میلادی ار وا رد بامانجی ناصر و انجی دهابهار با چند نسخه مقابله کرده و اینک نگارنده آنرا به فارسی برگردانیده است. واژه هائی که نیاز به شرح داشته در زیرنویس شرح آن آمده و مطالبی که در [ ] آمده از طرف نویسنده متن پهلوی بصورت توضیح و شرح است و واژه هائی که در ( ) آمده از طرف نگارنده برای روشن شدن مطلب افزوده شده است.

* * *

(۱) دَهْمان ، نیکان (را) آفرین^۴ . چیر [تکیک^۵] دهمان (را) به مینش^۶ و خشنودی (خواهانم) .

(۲) ایشان در این مان^۷ برسند ، [به آفرین] چون پاکان [بهترین هستند] به خشنودی ... [چون در رستند چنان خوشند بُوند] برای دهش و پذیرفتاری . [که خواسته از فرارونی^۸ بسیار بود که همواره بهدادن شاید] اکنون به این ویس^۹ رستند پاکی خدائی و سود و فر و خواری ، [از این مان نابود نه شواد] (و) سرفرازترین پیشوائی [که موبدان موبدی] این دین او رمزد و زردشت . [چه پیدا است که موبدان موبدی از هر دوده نه شاید ، اند راین دوده فرزند زاید که در موبدان موبدی نام برا د] .

۴— آفرین : درود ، سپاس .

۵— تکیک : دلیر ، توانا ، چیره .

۶— به مینش : از روی عقیده و خلوص نیت .

۷— مان : خانه جا .

۸— فرارونی : نیکی .

۹— ویس : ناجیه .

(۳) نابود نهشود اکنون از ویس (که) گاو و گوسفند (در آن) بود . [که رمه گاوان و گوسفندان از این مان نابود نهشود] ؛ نابود نهشود اهرائی^{۱۰} ، نابود نهشود نیروی مرد پاک . [که هرگز مینوی اهرائی و نیروی توانایی و نیروی مرد پاک به کار دادستانی^{۱۱} از این مان نابود نهشود] .

نابود نهشود دادستانی اورمزد . [پیشماری و پس‌ماری ؟ بود که اورمزد گفت : داداری و وچیردادوری^{۱۲} کردن همواره دادستانی اورمزد به کار شاید داشته‌ن (است) و از این مان نابود نهشود .

(۴) رسند به اینجا فروهر^{۱۳} اهروان^{۱۴} ، نیکان افزاران^{۱۵} ، افزونیان^{۱۶} [به اهرائی] بادرمان بخشی ارشونگ^{۱۷} [نیکی شما نیکان از ارشونگ] (که) به پهناهی زمین و درازی رود و بلندی خورشید (است) . [آن نیکی کامل که از ارشونگ به رساد ، این آفرین] پایدار باشند نیکان . [در نیکی ، که نیکی کنند ایشان و (به) مزد و پاداش نیکی چنان رسند که همواره ستایش نیکی باید گفتن] .

پرستال جامع علوم انسانی

۱۰- اهرائی : پاکی ، پرهیزگاری .

۱۱- دادستانی : داوری ، قضاوت .

۱۲- وچیردادوری : فتوی و داوری از روی عدالت .

۱۳- فَرَّ وَ هُرْ : یکی از نیروهای پنجگانه آدمی .

۱۴- اهروان با اهروبان : پرهیزگاران ، پاکان .

۱۵- افزاران : نیرومندان .

۱۶- افزونیان : پیشرفت‌کنندگان . معمولاً افزونی صفت برای اورمزد بکار می‌رود .

۱۷- ارشونگ : فرشته توانگری و در اوستا بصورت اشی بکار می‌رود .

باز پایدار بوند بدان . [به بدی که بدی کند ایشان و (به) پل^{۱۸} بادا فراه و رنج و سختی و درد و دشواری چنان رسند که همواره نکوهش بدی باید گفتن] .

فرازو خشاد^{۱۹} رای و فر اورمزد . [خویشکارانه و تخاکانه]^{۲۰}.

(۵) چیره شود در این مان : فرمانبرداری برنا فرمانی . [که سروش پاک در این مان مهمان بود و دیو نافرمانی بهز تاد] آشتی برنا آشتی . [که مرد آشتی خواه انجمنی^{۲۱} چنان بود اند راین مان که مینوی آشتی خواهی در این مان مهمان بود و دیو نا آشتی به زناد].

رادی هرنارادی . [که مرد راد راست گزیدار دهش درویشان و جادنگویان^{۲۲} چنان بود اند راین مان که مینوی رادی اند راین مان مهمان بود و دیو پنهه^{۲۳} به زناد] ایر مینشی^{۲۴} برتر مینشی^{۲۵} [که مرد ایر مینش نیک مینش فرارون مینش چنان بود اند راین مان که مینوی ایر مینشی اند راین مان مهمان بود و دیو ترمینشی را به زناد]؛ آن راست گفتاری به آن دروغ گفتاری [که مرد راست گفتار فرارون گفتار چنان بود اند راین مان که

برگال جامع علوم انسانی

۱۸- به پل : مراد چیز و دلیل با پل صراط است.

۱۹- فرازو خشاد : فراز در خشد .

۲۰- خویشکارانه از روی وظیفه شناسی . تخاکانه : نیرومندانه .

۲۱- انجمنی : معروف ، سرشناس .

۲۲- جادنگویان : کسانی که ندورات را گرفته و بمصرف میرسانندند .

۲۳- پنهه : خست ، نارادی .

۲۴- ایر مینشی : فروتنی .

۲۵- ترمینشی : خود پسندی ، غرور .

مینوی راست گفتاری اندرا این مان مهمان بود و دیو دروغ گفتاری را به زناد^{۲۶} اهرائی بر دروغ . [نابود بادا] .

(۶) آن چنان شما که امشاسب‌پند هستید از سروش پاک به دیدار خواهم [دراینجا] به آن یزش^{۲۶} خوب ، نیایش نرانه ، به آن یزش خوب ، نیایش مادیانه [به کمال بود] . هوبرشی^{۲۷} ، نیکبرشی^{۲۸} و یاربرشی^{۲۹} [هوبرشی اینکه به گاه جنبد و مینوی آتش و رهان خوب دارد. نیکبرشی ان که به گاه پرهیز دارد . یاربرشی آنکه او جاد نگوئی کند] . و از روی میل آن را از خویش داراد [که تن نیکی] .

(۷) هرگز خواری ، فرهمندی [کد خدائی نیک] از این مان نابود نه شواد هرگز خواسته پرشکوه و آسایش (از این مان نابود نه شواد) . [که خواسته نیک از در فرارون از این مان نابود نه شواد] . هرگز آن سرافراز فرزند آزاده (از این مان نابود نه شواد) [کشور دیرای انجمنی از این مان نابود نه شواد] .

خواری^{۳۰} [واهرائی ، آسانی] آشکار سازم [نیکی آن جای] که از اریشونگ نیکدل به همکاری (دارد) [همراه بود] .

(۸) اورمزد رایومند شکوه همندر استایش کنم به شهریاری و دهبدی^{۳۱} [که خدائی و دهبدی جائی چنین بود که شهریاری چون این جهان که

۲۶- یزش : پرستش ، مراسم مذهبی قربانی .

۲۷- هوبرشی : هدبه با قربانی خوب .

۲۸- نیکبرشی : نگاهبانی خوب .

۲۹- یاربرشی : یارمندی ، حمایت دوستانه .

۳۰- خواری : آسایش ، راحتی .

۳۱- دهبدی : پادشاهی ، سروری .

۳۲- جهانیان بی‌بیم دارد درجهان، به‌اینکه هر کس را بی‌بیم و شهر را بی‌مشت دارد، شایسته است به راه وی] .

به‌آن برترین اماوندی^{۳۳} و به‌آن برترین پیروزگری و به‌آن برترین خدائی [که نیکان را رامش (دهد) و بدان را نابودی رساد] . هر کس به‌آن خدائی که اینک بر دل بود و دل و جان با خدای بود درست زیست کند به درست روشنی تن . [که تن شما نیکان درست و بی‌رنج بود] .

(۹) اماوند، هو تاشیت^{۳۴}، هوروست^{۳۵} [که اماوند و هو تاشیت و هوروست بواud] پیروزگر او رمذ داد^{۳۶} (پیروزمند بواud) [و رهان ایزد که شما نیکان را پیروزگری کامه‌انجام بواud] . پیروزمند به بروشی [و رهان ایزد که پس دشمنان به شود] ، تو انا بواud به درهم شکستن و پیروزشدن] . به پر پاسبانی از آزار دهنده‌گان [که هر کس از شما نیکان را پاسبانی کردن خواسته و تن و روان و زن و فرزند و خویش شایاد] ؛

به زدار^{۳۷} دشمنان [که هر کس از شما نیکان آن دشمنان خویش به زدن شایاد] .

۳۲- مشت : گله، شکایت .

۳۳- اماوندی : نیرومندی، توانائی .

۳۴- هو تاشیت : خوش تراشیده شده خوب ساخته شده .

۳۵- هوروست : خوب روئیده .

۳۶- اورمدداد : اورمدداده، اورمذداده آفریده مراد ایزد بهرام فرشته شجاعت و دلیری است مفهوم جمله چنین بنظر میرسد : بهرام ایزد یا و رهان ایزد فرشته دلیری و پیروزی را که اهرامزدا آفرید پیروزمند باشد .

۳۷- زدار : زدن، کشتن، نابودی .

باهم بهشکستدادن همیمالان^{۳۸} و دشمنان و آزاردهندگان [که همیمالان شما نیکان، بهدادستانی^{۳۹}، زشتی بود] .

(۱۰) آفرین کنم که پیروزی پیروزمند بود بهستیز همه دشمنان و آزاردهندگان و همه بدان و آزاردهندگان [که زده و شکسته و نفرین شده بوند] .

اپارون^{۴۰} مینش و اپارون گفتار و اپارون کردار [که زده و شکسته و نفرین شده بوند] .

(۱۱) خواستار بود فرارون مینش و فرارون گفتار و فرارون کردار [که همه نیکی گیتی و مینو به اورساد]^{۴۱} . زدار بود همه دشمن و همه دیویستان^{۴۲} ، ارزانی بود به آن مرد نیک [آنجا] و آن نیکنامی و خسروی^{۴۳} [اینجا] و روان را نیز دیر، بی آهوئی^{۴۴} .

(۱۲) آفرین کنم که دیر زیست کند درست زیست کند و برای یاری مردان و پاکان زیست کند . تنگی بود به بدکردار آن . [پس از یکصد و پنجاه سال برای روان شما] به آن بهترین جهان پاکان روش راه خواری چنین رساد که من خواهانم یزش و نیایش و نیرو و زور آرزو دارم برای دهمان نیکان آفرین چیر [تکیک] دهمان بر مینش .

۳۸- همیمالان : مخالفان .

۳۹- بهدادستانی : از روی حق و عدالت .

۴۰- اپارون : بد، زشت .

۴۱- دیویستان : دیوپرستان .

۴۲- خسروی : خوش نامی .

۴۳- بی آهوئی : بی عیبی .

متن پهلوی

॥ ୧୯ ପରିଚୟ ॥

[..... و ساکنی و این علیه مطلع] . مورو و آذتش [

.....سوسن مارکس ایڈیشنز ۱۹۷۴ء ۶۶-۱۴۳ پریس

‘॥८〕 ‘ପ୍ରାଣିର କାନ୍ଦିଲା ଏହିପରିବାରରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

“**ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ**” [୧୮-୨୫] ॥୧ ॥

[**أَبْشِرْنَاكُمْ بِالْفَوْزِ**] [بِالْمُدْعَوِّيْنَ] [أَنَّهُمْ هُمُ الْمُفْلِحُونَ]

سے ۱۸۹۳ء میں فرمانیہ کا ایک نئی شہر تھا۔

መስቀል " [ሰኞ] የሚያውጥ ነው በመስቀል የሚያውጥ የሚያውጥ የሚያውጥ

۱۸ سوچنیا [۱۹] ۱۱۹ پنجه ۲۰ او.

وَالْمُؤْمِنُونَ ۖ إِنَّمَا يَرْجُونَ مُلْكًا مُّبِينًا ۗ

וְעַל-מִזְבֵּחַ בָּשָׂר וְעַד-מִזְבֵּחַ [אֶת]

"ରେ । [-ପ୍ରାତିକାଳ ପ୍ରାତିକାଳ ମୁଦ୍ରା] "ପ୍ରାତିକାଳ

וְרָא "לְבָבֶךָ" [סֵגֶד] וְרָא "לְבָבֶךָ" [סֵגֶד]
וְרָא "לְבָבֶךָ" [סֵגֶד] וְרָא "לְבָבֶךָ" [סֵגֶד]
וְרָא "לְבָבֶךָ" [סֵגֶד] וְרָא "לְבָבֶךָ" [סֵגֶד]
וְרָא "לְבָבֶךָ" [סֵגֶד] וְרָא "לְבָבֶךָ" [סֵגֶד]

(7) סְלָא' סֻוֵּלְסַלְוִסֶּהָ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל [וְצֹהָב]
[וְחַמְלָקָה] רְאֵת יְהוָה כָּל-עַמּוֹד-בְּפָנָיו. סְלָא'
דְּבָרָיו. רְאֵת יְהוָה כָּל-עַמּוֹד-בְּפָנָיו. סְלָא'
לְבָנָיו. רְאֵת יְהוָה כָּל-עַמּוֹד-בְּפָנָיו. סְלָא'
כָּל-עַמּוֹד-בְּפָנָיו. רְאֵת יְהוָה כָּל-עַמּוֹד-בְּפָנָיו. סְלָא'

عَلَيْكُمْ دُورٌ ! سَوْدَانٌ^{۱۰} كَوْنِسُو^{۱۱} [۱۲] اَوْهَمَ^{۱۳} كَوْنِسُو^{۱۴} [۱۵] سَعْيٌ^{۱۶} سَلَوْنَاتٌ^{۱۷} وَ دَلَّ^{۱۸} ॥۱۹﴾

“^{۱۰} اَنْتَ مَنْ يَعْلَمُ
الْعِزَّةَ وَالْمُؤْمِنُونَ
أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَا
يَعْرِفُونَ”
[سورة البقرة، الآية 248]

‘॥१॥’ ॥¹ ॥² ॥³ ॥⁴ ॥⁵ ॥⁶ ॥⁷ ॥⁸ ॥⁹ ॥¹⁰ ॥¹¹ ॥¹² ॥

سوسن - راساً • سرمهای کلیدی ۰۰۱۵۰۰۰

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رسال جامع علوم انسانی